

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 787

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 noiembrie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 751 din 20 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și ale art. 9, 15, 19, 21, 24, 25, 31, art. 34 lit. d) și j), art. 36 alin. (1) și art. 37 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate	2-4	„Servicii Energetice Moldova” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A.	12-13
Decizia nr. 770 din 25 septembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat	4-5	2.485. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Servicii Energetice Banat” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A.	13-14
Decizia nr. 924 din 1 noiembrie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 38/2012 privind înființarea Comisiei de anchetă privind abuzurile semnalate în activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile publice în cazul votului de la referendumul din 29 iulie 2012	6-10	6.152. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.925/2005	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2.483. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Servicii Energetice Dobrogea” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A.	11-12	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
2.484. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială		11. — Hotărâre privind desemnarea reprezentanților Autorității Electorale Permanente în oficiile electorale constituite la nivelul sectoarelor municipiului București pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului din anul 2012	15
		ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL	
		6H. — Hotărâre pentru interpretarea dispozițiilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 751**

din 20 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și ale art. 9, 15, 19, 21, 24, 25, 31, art. 34 lit. d) și j), art. 36 alin. (1) și art. 37 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, domnul procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale art. 9, 15, 19, 21, 24, 25, 31, art. 34 lit. d) și j), art. 36 alin. (1) și art. 37 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, excepție ridicată de Dragoș Marian Ene și Nicanor George Ene în Dosarul nr. 8.915/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 576D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Gabriel Oprea, avocat Raluca Zorilă, cu împuternicire avocațială și delegație de substituție depuse la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.915/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 13 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale art. 9, 15, 19, 21, 24, 25, 31, 34 lit. d) și j), art. 36 alin. (1) și art. 37 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate”, excepție ridicată de Dragoș Marian Ene și Nicanor George Ene într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că amânarea înregistrării ședințelor de judecată afectează drepturile fundamentale privind înfăptuirea justiției,

dreptul la apărare și libertatea de exprimare, deoarece „magistrații nu consemnează în actele procesuale dezbaterile urmate în ședință”.

Cât privește dispozițiile criticate din Legea nr. 182/2002, rezultă, din cuprinsul încheierii de sesizare, că autorii excepției consideră că acestea îngăduiesc liberul acces la justiție, deoarece le este interzis accesul la documentele cuprinzând secrete de serviciu ce pot fi consultate în evidențele prevăzute de legislația informațiilor clasificate.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și motivării autorilor excepției, prevederile art. 13 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, precum și ale art. 9, 15, 19, 21, 24, 25, 31, art. 34 lit. d) și j), art. 36 alin. (1) și ale art. 37 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002.

Dispozițiile art. 13 din Legea nr. 304/2004 au următorul cuprins: „(1) Ședințele de judecată se înregistrează prin mijloace tehnice video sau audio ori se consemnează prin stenografiere. Înregistrările sau stenogramele se transcriu de îndată.

(2) Grefierul sau specialistul în stenografie consemnează toate afirmațiile, întrebările și susținerile celor prezenți, inclusiv ale președintelui completului de judecată.

(3) La cerere, părțile pot primi o copie a transcrierii înregistrărilor, stenogramelor sau notelor grefierului.”

Termenul de la care se aplică aceste dispoziții a fost, inițial, reglementat de art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele

măsuri adiacente, fiind ulterior prorogată succesiv. În prezent, acest termen este reglementat de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 7 iunie 2012, având următorul conținut: „*Termenul prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, de la care se aplică dispozițiile art. 13 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la înregistrarea ședințelor de judecată, se prorogă până la data de 1 iulie 2013.*”

Având în vedere conținutul criticilor formulate de autorii excepției, acestea vizând operațiunea legislativă de prorogare succesivă a termenului pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 304/2004, și nu reglementarea în sine a posibilității de înregistrare a ședințelor de judecată, rezultă că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, sub acest prim aspect, dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Cât privește celelalte dispoziții legale ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate, respectiv art. 9, 15, 19, 21, 24, 25, 31, art. 34 lit. d) și j), art. 36 alin. (1) și ale art. 37 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, se constată că acestea reglementează obiectivele protecției informațiilor clasificate (art. 9), definiții (art. 15), persoanele împuternicite să atribuie unul dintre nivelurile de secretizare a informațiilor (art. 19), înființarea și organizarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (art. 21), reguli referitoare la utilizarea documentelor cuprinzând informații secrete de stat (art. 24, 25), regimul informațiilor secrete de serviciu (art. 31), atribuția Serviciului Român de Informații de a verifica și sancționa modul de respectare și aplicare a normelor legale privind protecția informațiilor clasificate de către autoritățile publice [art. 34 lit. d) și j)], obligații privind protecția informațiilor clasificate [art. 36 alin. (1)] și răspunderea privind protecția informațiilor clasificate (art. 37).

Textele din Constituție invocate de autorii excepției ca fiind încălcate sunt următoarele: art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 30 — *Libertatea de exprimare*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, art. 125 — *Statutul judecătorilor*, art. 126 — *Instanțele judecătorești* și art. 131 — *Rolul Ministerului Public*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că autorii excepției critică, pe de o parte, dispozițiile prin care legiuitorul a dispus prorogarea termenului art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005, cu referire la aplicarea dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 303/2004, și, pe de altă parte, prevederi din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

Curtea reține că soluția legislativă a prorogării termenului prevăzut de art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 a făcut, în repetate rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, exercitat din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 835 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2008, Decizia nr. 1.385 din 29 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 15 decembrie 2009, Decizia nr. 492 din 20 aprilie 2010,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010, Decizia nr. 1.179 din 15 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 noiembrie 2011, Decizia nr. 112 din 9 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 5 aprilie 2012, Decizia nr. 332 din 10 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 13 iunie 2012, și Decizia nr. 637 din 14 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 10 iulie 2012).

Respingând excepția, Curtea a reținut, în esență, că prorogarea termenului pentru înregistrarea prin mijloace audiovideo a ședințelor de judecată s-a realizat în vederea unei bune administrări a justiției ca serviciu public, ținând seama de gravele consecințe de ordin procedural care ar putea apărea în activitatea de judecată din cauza inexistenței suportului tehnic necesar și care ar putea fi invocate în cadrul proceselor aflate pe rolul instanțelor de judecată.

Cât privește dispozițiile din Legea nr. 182/2002, criticate de autorii excepției din perspectiva îngrijirii accesului liber la justiție datorită interzicerii accesului la documentele cuprinzând secrete de serviciu ce pot fi consultate în evidențele prevăzute de legislația informațiilor clasificate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra acestei probleme. Prin Decizia nr. 1.335 din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2009, Curtea, respingând excepția, a reținut că prevederile referitoare la persoanele ce urmează să aibă acces la informațiile clasificate, protecția acestor informații prin măsuri procedurale, nivelul de secretizare a acestora, precum și interdicția clasificării unor categorii de informații ori accesul la informațiile secrete de stat nu reprezintă impedimente de natură să afecteze drepturile și libertățile constituționale, fiind în deplin acord cu normele din Legea fundamentală. De asemenea, acestea nu înlătură posibilitatea judecătorului de a avea acces la informațiile secrete de stat, cu respectarea regulilor de natură procedurală prevăzute de lege.

În același sens s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 1.120 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 27 noiembrie 2008, reținând că „este firesc ca Legea nr. 182/2002, având ca obiect de reglementare protecția informațiilor clasificate, să conțină reguli specifice cu privire la accesul la astfel de informații al anumitor persoane care au calitatea de părți într-un proces, respectiv cu condiția obținerii certificatului de securitate, fiind necesar a fi îndeplinite, în prealabil, cerințele și procedura specifică de obținere a acestuia, prevăzute de aceeași lege. De vreme ce prevederile de lege criticate nu au ca efect blocarea efectivă și absolută a accesului la anumite informații, ci îl condiționează de îndeplinirea anumitor pași procedurali, etape justificate prin importanța pe care asemenea informații o poartă, nu se poate susține încălcarea dreptului la un proces echitabil sau a principiului unicității, imparțialității și al egalității justiției pentru toți. Pe de altă parte, însăși Constituția prevede, potrivit art. 53 alin. (1), posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi — inclusiv a garanțiilor aferente unui proces echitabil — pentru rațiuni legate de apărarea securității naționale. Reglementarea mai strictă a accesului la informațiile clasificate ca fiind secrete de stat, prin stabilirea unor condiții pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care vor avea acces la astfel de informații, precum și a unor proceduri de verificare, control și coordonare a accesului la aceste informații, reprezintă o măsură necesară în vederea asigurării protecției informațiilor clasificate, în acord cu dispozițiile constituționale ce vizează apărarea securității naționale.”

Cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, sub aspectul considerentelor pe care se fundamentează soluțiile pronunțate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, precum și ale art. 9, 15, 19, 21, 24, 25, 31, art. 34 lit. d) și j), art. 36 alin. (1) și art. 37 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, excepție ridicată de Dragoș Marian Ene și Nicanor George Ene în Dosarul nr. 8.915/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 770

din 25 septembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat. Excepția a fost ridicată de reclamantul Faur Nistor Isai într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a Dispoziției primarului Municipiului Arad prin care s-a dispus încetarea acordării ajutorului social și de obligare a acestuia la continuarea acordării ajutorului social.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 5.131/108/2011 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 336D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece autorul excepției aduce critici de modificare și completare a normelor de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.131/108/2011, **Tribunalul Arad — Secția**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia critică omisiunea legiuitorului român de a nu fi obligat instanțele judecătorești să soluționeze în regim de maximă urgență contestațiile formulate împotriva dispozițiilor de suspendare a plății ajutorului social în cuantum de 125 lei/lună, în condițiile în care reprezintă singura sursă de supraviețuire a celor aflați în situații identice cu ale reclamantului.

Mai susține că un cuantum al ajutorului social de 4 lei/zi este prea mic, fiind insuficient pentru a putea trăi, beneficiarii ajutorului social fiind supuși astfel la rele tratamente prin înfometare, lipsire de medicamente, de posibilitatea de a-și plăti consultațiile medicale.

De asemenea, critică obligația impusă de legiuitor de a presta 36 de ore de muncă pe lună pentru a beneficia de ajutorul social în cuantum de 125 lei/lună, susținând că în acest mod beneficiarul este obligat să presteze muncă forțată, în condițiile în care munca forțată este interzisă expres de art. 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Arad — Secția contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, considerând că „nu este obligatorie

motivarea opiniei instanței asupra excepției de neconstituționalitate invocată în speța de față, deoarece nu a fost invocată din oficiu”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că persoanele vătămate într-un drept, prin sistarea venitului minim garantat printr-o dispoziție a primarului, se pot adresa justiției și se pot prevala, în mod neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, inclusiv de dreptul la apărare, în contextul completării normelor criticate cu dispozițiile legale în materie.

Criticile referitoare la cuantumul prea mic al ajutorului social nu pot intra sub incidența controlului de constituționalitate. În plus, Curtea Constituțională nu ar putea să completeze sau să modifice măsuri legislative existente.

Referitor la celelalte dispoziții constituționale invocate, apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 20 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 privind statul român, art. 11 privind dreptul

internațional și dreptul intern, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 29 privind libertatea conștiinței. De asemenea, consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 1, 2, 3, 6, 8 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile de lege criticate reglementează dreptul la un venit minim garantat ca formă de asistență socială pentru familiile și persoanele singure, cetățeni români. Venitul minim garantat se asigură prin acordarea ajutorului social lunar, în condițiile prevăzute de Legea nr. 416/2001.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției referitoare la omisiunea legiuitorului de a obliga instanțele judecătorești să soluționeze cu maximă urgență contestațiile formulate împotriva dispozițiilor de suspendare a plății ajutorului social, ceea ce ar contraveni accesului liber la justiție și dreptului la apărare, Curtea reține că ceea ce se critică este o omisiune de reglementare, ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, „fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Referitor la cuantumul ajutorului social, Curtea observă că, potrivit art. 4 din legea criticată, nivelul lunar al venitului minim garantat se raportează la indicatorul social de referință și diferă în funcție de numărul de persoane care fac parte din familie. Criticile de neconstituționalitate privind insuficiența acestui ajutor social nu pot fi analizate, întrucât Curtea nu poate modifica prevederile de lege criticate.

Cât privește pretinsa încălcare a celorlalte dispoziții din Constituție și din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că autorul excepției nu a precizat în ce mod dispozițiile de lege criticate contravin acestora. Or, potrivit jurisprudenței sale constante, de exemplu, prin Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008, Curtea Constituțională a statuat că simpla enumerare a dispozițiilor constituționale considerate a fi încălcate, fără a preciza în concret motivele pe care se întemeiază contrarietatea cu Legea fundamentală, nu satisface condiția motivării excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 5.131/108/2011 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 924

din 1 noiembrie 2012

**referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 38/2012 privind înființarea
Comisiei de anchetă privind abuzurile semnalate în activitățile desfășurate de autoritățile
și instituțiile publice în cazul votului de la referendumul din 29 iulie 2012**

1. Cu Adresa nr. XXXV/3.608 din 16 octombrie 2012, secretarul general al Senatului a comunicat Curții Constituționale sesizarea formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senat, în conformitate cu prevederile art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru exercitarea controlului de constituționalitate asupra Hotărârii Senatului nr. 38/2012 privind înființarea Comisiei de anchetă privind abuzurile semnalate în activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile publice în cazul votului de la referendumul din 29 iulie 2012.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 5.897 din 16 octombrie 2012 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.398L/2012.

La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile a 26 de senatori, și anume: Cristian Rădulescu, Toader Mocanu, Constantin-Traian Igaș, Alexandru Mocanu, Dumitru Oprea, Tudor Panțuru, Ioan Sbîrciu, Tudor Udriștoiu, Ion Rușeț, Radu Mircea Berceanu, Sorin Fodoreanu, Radu-Alexandru Feldman, Iulian Urban, Ion Bara, Ion Ariton, Alexandru Pereș, Orest Onofrei, Gheorghe Bîrlea, Dumitru-Florian Staicu, Marian-Iulian Rasaliu, Viorel Constantinescu, Augustin-Daniel Humelnicu, Gheorghe David, Gabriel Berca, Mihail Hărdău și Vasile Pintilie.

2. În motivarea sesizării de neconstituționalitate au fost aduse argumente care privesc atât neconstituționalitatea extrinsecă, cât și cea intrinsecă a Hotărârii Senatului nr. 38/2012.

2.1. Critici de neconstituționalitate extrinsecă:

Se arată că în cursul ședinței Senatului din data de 8 octombrie 2012 liderul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal a solicitat verificarea cvorumului de lucru, iar în urma acesteia s-a constatat că erau prezenți numai 59 de senatori, ceea ce înseamnă că nu exista cvorum de ședință. În această situație, președintele de ședință a solicitat ca plenul să mai aștepte 10 minute pentru a se aduna numărul de senatori necesar întrunirii cvorumului regulamentar. După epuizarea perioadei de timp necesare, s-a constatat că sunt prezenți 69 de senatori, astfel încât cvorumul de ședință a fost întrunit.

Se apreciază că modalitatea în care s-a procedat este contrară art. 121 alin. (3) din Regulamentul Senatului. Președintele de ședință era obligat să suspende ședința și să anunțe ziua și ora de reluare a lucrărilor și nicidecum să dispună așteptarea senatorilor care ar fi trebuit să completeze cvorumul inexistent. Așadar, acesta nu trebuia să procedeze la „restrigarea senatorilor neprezenți” și nici să prelungească lucrările plenului Senatului, ci să le suspende.

Se mai susține că președintele de ședință nu are competența de a interpreta regulile de procedură cuprinse în art. 121 alin. (3) din Regulamentul Senatului, întrucât numai Comisia de regulament poate da o astfel de interpretare. În consecință, se consideră că a fost încălcată și competența acestei comisii permanente și, implicit, art. 66 alin. (2) pct. XVI din Regulamentul Senatului. Totodată, sunt invocate și dispozițiile art. 2 și 17 din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei pentru regulament.

În consecință, se concluzionează că au fost încălcate prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

2.2. Critici de neconstituționalitate intrinsecă:

Se susține că prin înființarea comisiei de anchetă se urmărește cercetarea modului în care procurorii și-au îndeplinit atribuțiile prevăzute de lege. Un atare obiect de activitate al comisiei de anchetă contravine art. 1 alin. (4) și art. 132 alin. (1) din Constituție. Or, activitatea procurorilor nu poate fi controlată decât de superiorii ierarhici, nu și de alte autorități sau instituții publice, întrucât în acest caz controlul își pierde caracterul ierarhic, contrar art. 132 alin. (1) din Constituție. În acest sens, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 317 din 13 aprilie 2006.

Totodată, se mai arată că hotărârea criticată prevede implicarea puterii legislative, prin comisia de anchetă, în activitatea puterii judecătorești, din care face parte și Ministerul Public, ceea ce reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 132 alin. (1) din Constituție.

3. În temeiul art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 16 octombrie 2012, Curtea Constituțională a solicitat punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului asupra sesizării de neconstituționalitate.

Președintele Senatului a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 5.988 din 23 octombrie 2012.

Se invocă excepția inadmisibilității sesizării de neconstituționalitate, citându-se considerente din mai multe decizii ale Curții Constituționale, respectiv: Decizia nr. 17 din 27 ianuarie 2000, Decizia nr. 1 din 4 ianuarie 2011, Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011 și Decizia nr. 728 din 9 iulie 2012.

Pe fondul sesizării, se arată că procurorii fac parte din puterea executivă datorită faptului că aceștia se află sub autoritatea ministrului justiției și, în consecință, pot fi supuși controlului comisiilor de anchetă ale Parlamentului.

De aceea, comisia de anchetă nu își limitează „obiectul de activitate (...) la activitatea procurorilor, cum greșit apreciază autorul criticii de constituționalitate, ci, așa cum rezultă din însăși titulatura hotărârii, își propune să cerceteze abuzurile semnalate în activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile publice în cazul votului de la referendumul din 29 iulie 2012”.

În final, se arată că acțiunea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senat este inadmisibilă și se solicită respingerea acesteia.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Hotărârea Senatului nr. 38/2012 privind înființarea Comisiei de anchetă privind abuzurile semnalate în activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile publice în cazul votului de la referendumul din 29 iulie 2012, punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, lucrările și documentele aflate la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, Hotărârea Senatului nr. 38/2012, precum și dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

4. Curtea Constituțională, în temeiul prevederilor art. 146 lit. l) din Constituție și al dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost

sesizată să se pronunțe asupra constituționalității Hotărârii Senatului nr. 38/2012.

De asemenea, Curtea constată că sesizarea a fost formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senat, fiind semnată de liderul acestuia, domnul Cristian Rădulescu, conform art. 18 alin. (1) lit. o) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, semnăturile celorlalți senatori prezentate în anexă având mai degrabă rolul de a sprijini acțiunea grupului parlamentar reprezentată de liderul acestuia (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012).

În consecință, Curtea a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe asupra constituționalității Hotărârii Senatului nr. 38/2012.

5. Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Hotărârii Senatului nr. 38/2012 privind înființarea Comisiei de anchetă privind abuzurile semnalate în activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile publice în cazul votului de la referendumul din 29 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 11 octombrie 2012, care au următorul cuprins:

„În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 78 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constituie Comisia de anchetă privind abuzurile semnalate în activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile publice în cazul votului de la referendumul din 29 iulie 2012, denumită în continuare *Comisia*.

Art. 2. — (1) Comisia este formată din 11 membri.

(2) Componența nominală a Comisiei este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) Biroul Comisiei va fi ales, în prima ședință, de către membrii acesteia și va fi constituit din președinte, vicepreședinte și secretar.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 8 octombrie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Art. 3. — În condițiile în care unul dintre membrii Comisiei se află în imposibilitatea de a participa la lucrări, grupul parlamentar din care acesta face parte va desemna, în scris, un înlocuitor.

Art. 4. — (1) Convocarea ședințelor Comisiei se face, cu cel puțin o zi înainte, de către președinte, vicepreședinte sau de către biroul acesteia.

(2) Vicepreședintele îl înlocuiește de drept pe președinte în lipsa acestuia sau ori de câte ori este nevoie.

Art. 5. — (1) Ședințele Comisiei se desfășoară în prezența majorității membrilor care o compun.

(2) Hotărârile Comisiei se adoptă cu votul majorității membrilor acesteia.

Art. 6. — În vederea organizării și desfășurării activității, Comisia elaborează, în prima sa ședință, un regulament propriu.

Art. 7. — (1) Lucrările Comisiei sunt publice.

(2) În situații temeinic justificate, plenul Comisiei poate limita accesul reprezentanților mijloacelor de informare în masă la lucrările acesteia.

Art. 8. — În activitatea sa, Comisia va putea solicita opinia unor specialiști din cadrul autorităților administrației publice centrale.

Art. 9. — Senatul cere tuturor organelor de stat, instituțiilor și organizațiilor să pună la dispoziția Comisiei, în termen, orice informații și documente care sunt de natură să servească activității acesteia.

Art. 10. — (1) Constatările, concluziile și propunerile Comisiei vor face obiectul unui raport, care va fi depus la Biroul permanent până la data de 15 noiembrie 2012.

(2) După primirea raportului, Biroul permanent îl difuzează tuturor grupurilor parlamentare și stabilește data dezbaterii acestuia de către Senat.

Art. 11. — În scopul realizării obiectivelor pentru care se constituie Comisia, Biroul permanent va asigura personalul de specialitate și logistica necesară.

ANEXĂ

COMPONENȚA NOMINALĂ

a Comisiei de anchetă privind abuzurile semnalate în activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile publice în cazul votului de la referendumul din 29 iulie 2012

Nr. crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar
1.	Severin Georgică	PSD
2.	Greblă Toni	PSD
3.	Chelaru Ioan	PSD
4.	Lazăr Sorin-Constantin	PSD
5.	—	PDL
6.	—	PDL
7.	—	PDL
8.	Ghișe Ioan	PNL
9.	David Cristian	PNL
10.	Albert Álmos	UDMR
11.	Nedelcu Vasile	Progresist

6. Prevederile constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt:

— Art. 1 alin. (3)—(5): „(3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și*

libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”;

— Art. 132 alin. (1): „(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului Justiției”.

Se mai arată că au fost încălcate și prevederile art. 66 alin. (2) pct. XVI și art. 121 alin. (3) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, care au următorul cuprins:

— Art. 66 alin. (2) pct. XVI: „(2) Comisiile permanente sunt următoarele: [...]

XVI. Comisia pentru regulament”;

— Art. 121 alin. (3): „(3) În cazul în care cvorumul legal nu este întrunit, președintele Senatului suspendă ședința și anunță ziua și ora de reluare a lucrărilor”.

Totodată, sunt invocate a fi încălcate și prevederile art. 2 și 17 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru regulament, nepublicat în Monitorul Oficial al României, Partea I. Aceste prevederi au următorul cuprins:

— Art. 2: „(1) Comisia este o structură internă de lucru a Senatului care evaluează conținutul Regulamentului Senatului și eficacitatea prevederilor sale.

(2) Comisia examinează propuneri și elaborează proiecte de hotărâre pentru modificarea și, după caz, completarea Regulamentului Senatului. Proiectele de hotărâre adoptate sunt supuse de către Comisie aprobării Senatului.

(3) Comisia elaborează rapoarte și avize, precum și orice alte puncte de vedere, la solicitarea Biroului Permanent.”;

— Art. 17: „(1) În îndeplinirea atribuțiilor, Comisia procedează după cum urmează:

a) examinează proiectele de hotărâre, în vederea elaborării de rapoarte sau avize;

b) solicită Biroului permanent sesizarea, când se consideră competentă. În caz de refuz din partea Biroului permanent, Senatul hotărăște asupra solicitării Comisiei prin votul majorității senatorilor prezenți;

c) atunci când consideră că un proiect de lege sau o propunere legislativă este de competența în fond a altei comisii, poate cere Biroului Permanent transmiterea proiectului de lege sau a propunerii legislative către acea comisie, în termen de 5 zile de la înregistrarea la Comisie;

d) când este sesizată în fond, Comisia redactează raportul, cu respectarea datei stabilite de către Biroul permanent pentru depunerea avizelor; în cazul depășirii termenului de către comisiile avizatoare, Comisia poate depune raportul, făcându-se această mențiune.

(2) Raportul, care va cuprinde propuneri motivate privind admiterea fără modificări a proiectului examinat, respingerea acestuia sau admiterea cu modificările adoptate în Comisie, se înaintează Biroului permanent.

(3) Raportul Comisiei se depune la Biroul permanent în termenul stabilit de acesta. Pentru motive temeinice, Comisia poate solicita prelungirea termenului.

(4) Comisia, la dezbaterile proiectului de hotărâre, analizează și amendamentele scrise, depuse în termen de

senatori. Cu votul majorității celor prezenți, se iau în considerare și amendamentele formulate și depuse în ziua dezbaterii în ședință.

(5) Termenul până la care se pot depune amendamente este cel stabilit de Biroul permanent.

(6) Data amendamentului este data înregistrării lui la Comisie, care va ține evidența tuturor amendamentelor depuse într-un registru special.

(7) Comisia poate fi sesizată în fond sau pentru aviz cu proiecte de lege care intră și în competența altei comisii, urmând a fi dezbătute în ședință comună. După dezbaterile acestor proiecte de lege, comisiile vor întocmi rapoarte sau avize comune.”

7. Examinând criticile propriu-zise de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

7.1. Dispozițiile art. 66 alin. (2) pct. XVI și art. 121 alin. (3) din Regulamentul Senatului, precum și cele ale art. 2 și 17 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru regulament privesc strict modul de lucru al Senatului, în plen și în comisii, și este cert că, potrivit stenogramei ședinței de plen, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 17 octombrie 2012, la dezbaterile și adoptarea hotărârii contestate au existat atât cvorumul legal, cât și majoritatea de voturi prevăzute de art. 67 și art. 76 alin. (2) din Constituție, după caz.

Prin Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, și Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012, Curtea a statuat că hotărârile plenului Senatului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. Însă, în cauza de față, Curtea constată că dispozițiile de procedură pretins a fi încălcate, reglementând modul de lucru în plenul Senatului, nu transpun la nivelul regulamentului dispoziții ale Constituției. Așadar, sub aspectul consecințelor modului de interpretare a art. 121 alin. (3) din Regulamentul Senatului, nu se poate susține că s-ar fi adus atingere art. 67 și art. 76 alin. (2) din Constituție.

7.2. În ceea ce privește criticile intrinseci de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

7.2.1. „Ancheta parlamentară este o expresie a funcției de control pe care o are Parlamentul în cadrul democrației constituționale. Acest tip de control parlamentar se poate efectua prin intermediul unei comisii de anchetă constituite ad-hoc sau prin mijlocirea unei comisii permanente” (Decizia nr. 1.231 din 29 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 6 noiembrie 2009), „privește subiectele supuse controlului prin art. 110 [devenit, după revizuirea și republicarea Constituției —, art. 111] din Constituție” (a se vedea Decizia nr. 45 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994) și „se exercită asupra activității Guvernului și asupra celorlalte organe ale administrației publice, iar nu și asupra oricărei autorități publice centrale” (Decizia nr. 317 din 13 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 23 mai 2006). Totodată, se exercită și cu privire la activitatea

serviciilor publice (Decizia nr. 46 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994).

Cu privire la comisiile de anchetă constituite ad-hoc, Curtea, prin Decizia nr. 1.231 din 29 septembrie 2009, a reținut că acestea sunt legitimate din punct de vedere constituțional prin textul art. 64 alin. (4) din Legea fundamentală, care prevede că „Fiecare Cameră își constituie comisia permanentă și poate institui comisia de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii comune”. Din acest text constituțional rezultă, fără dubiu, că aceste comisii de anchetă se constituie și funcționează în cadrul fiecărei Camere, care, potrivit autonomiei sale regulamentare, stabilește modul lor concret de organizare și funcționare.

Pentru a răspunde criticilor de neconstituționalitate, trebuie observate considerentele de principiu enunțate în Decizia nr. 45 din 17 mai 1994, respectiv faptul că prevederile regulamentului propriu fiecărei Camere „nu pot stabili drepturi și obligații decât pentru deputați [sau senatori, după caz, — s.n.], precum și pentru autoritățile, demnitarii și funcționarii publici, în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Camera”. Curtea a mai arătat că „anumiți demnitari și funcționari publici nu pot fi însă controlați prin comisiile de anchetă, deoarece Constituția, stabilind raporturile juridice dintre autoritățile publice, instituie reguli distincte”. În consecință, „orice dispoziție regulamentară care ar implica posibilitatea citării unui judecător în fața unei comisii parlamentare de anchetă încalcă evident dispozițiile constituționale care stabilesc [...] separația puterilor în stat și, desigur, independența judecătorilor și supunerea lor numai legii. De asemenea, citarea unui cetățean în fața unei comisii parlamentare, ca martor sau în orice altă calitate, contravine dispozițiilor constituționale privind libertățile cetățenești și justiția. Desigur, nimic nu împiedică comisiile parlamentare să invite anumite persoane pentru a da relații în legătură cu obiectul anchetei”.

Așadar, prin regulament nu se pot stabili drepturi și mai ales obligații în sarcina unor subiecte de drept din afara Camerei respective, subiecte de drept care nu se încadrează în cele circumstanțiate mai înainte. Asemenea prevederi pot cuprinde numai legile, în accepțiunea de acte juridice ale Parlamentului (a se vedea Decizia nr. 1.231 din 29 septembrie 2009).

Prin Decizia nr. 1.231 din 29 septembrie 2009, Curtea a arătat *expressis verbis* că „în fața comisiilor de anchetă, în mod obligatoriu, trebuie să compară numai subiectele de drept care se află în raporturi constituționale specifice cu Parlamentul potrivit titlului III, cap. IV din Constituție, intitulat *Raporturile Parlamentului cu Guvernul*. Alte subiecte de drept pot fi invitate să ia parte la dezbaterile din fața comisiilor de anchetă, fără a exista însă vreo obligație corelativă din partea acestora de a da curs invitației”.

Prin aceeași decizie, Curtea a stabilit că aceste comisii de anchetă „nu au abilitarea constituțională sau regulamentară să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției unei persoane, ci sunt expresia controlului parlamentar”. Scopul lor este acela de a lămuri, de a clarifica împrejurările și cauzele în care s-au produs evenimentele supuse cercetării. „Este, prin urmare, de forța evidenței faptul că aceste comisii anchetează/verifică fapte sau împrejurări, și nu persoane. Ele au ca scop constatarea existenței sau inexistenței faptelor pentru care a fost creată comisia de anchetă, fără a stabili cu titlu de certitudine

răspunderea administrativă, materială, disciplinară sau penală a vreunei persoane”. Aceste comisii nu au competența de a da un verdict, ci aceea de a întocmi un raport cu privire la situația de fapt anchetată, prin care se vor indica concluziile la care au ajuns pe baza actelor și documentelor pe care le-a consultat și a audierilor efectuate.

7.2.2. Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 866 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 4 ianuarie 2007, „Ministerul Public a fost instituit, prin art. 131 și 132 din Constituția României, ca o magistratură componentă a autorității judecătorești, având rolul de a reprezenta în activitatea judiciară interesele generale ale societății și de a apăra ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Procurorii au, ca și judecătorii, statut constituțional de magistrați, prevăzut expres în art. 133 și 134 din Legea fundamentală”. Curtea a mai arătat că „procurorii sunt numiți în funcție, ca și judecătorii, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii și că același organ al autorității judecătorești îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor”.

Prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a statuat că independența justiției cuprinde două componente, și anume componenta instituțională (care nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime), cât și independența judecătorului — componenta individuală.

Potrivit art. 79 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție elaborează anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de luna februarie a anului următor. Ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Așadar, acesta nu prezintă un raport în fața Parlamentului (spre deosebire, spre exemplu, de Avocatul Poporului, care, potrivit art. 60 din Constituție, este obligat ca, în cadrul raporturilor de control parlamentar, să prezinte celor două Camere ale Parlamentului rapoarte, anual sau la cererea acestora).

Așadar, Curtea reține că Ministerul Public este parte a autorității judecătorești, iar faptul că procurorii își desfășoară activitatea sub autoritatea ministrului justiției nu califică Ministerul Public ca fiind o instituție publică a cărei activitate s-ar afla sub control parlamentar.

7.2.3. Analizând jurisprudența sa, Curtea constată că **hotărârea de constituire a unei comisii de anchetă având un asemenea obiect de activitate reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 69 alin. (1) din Constituție**, respectiv a principiului potrivit căruia parlamentarii sunt în serviciul poporului. Aceștia, beneficiind de legitimitatea textului constituțional menționat, trebuie să dea dovadă de aplecare spre discutarea, dezbaterea și rezolvarea problemelor comunității și nicidecum să le ignore. De asemenea, Curtea reține că nicio autoritate sau instituție publică nu poate limita sau nega acest principiu, senatorii și deputații exercitându-și mandatul în conformitate cu interesul superior al comunității și cu respectarea competențelor strict determinate prin Constituție.

În consecință, având în vedere cele de mai sus, precum și dispozițiile Hotărârii Senatului nr. 38/2012, Curtea reține că acestea nu cuprind nicio referire implicită sau expresă la activitatea autorității judecătorești, astfel încât activitatea comisiei de anchetă se circumscrie limitelor constituționale ale art. 111.

De asemenea, în același sens este și nota de fundamentare depusă la proiectul de hotărâre, care arată, în mod expres, că această comisie de anchetă „nu are ca scop anchetarea procurorilor, ci își propune să verifice sesizările cetățenilor și autenticitatea lor”, ceea ce înseamnă că cei invitați să dea relații sunt cetățenii care au fost supuși unor anchete judiciare. **În acest fel să dă substanță controlului parlamentar, garanție esențială a principiului fundamental enunțat la art. 61 alin. (1) din Constituție, în conformitate cu care Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român.**

Sanționarea eventualelor abuzuri ale organelor judiciare în instrumentarea cauzelor aparține de competența Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit art. 134 alin. (2) din Constituție, sau instanțelor judecătorești (infracțiuni de serviciu ori în legătură cu serviciul sau care împiedică îndeplinirea justiției), după caz.

8. Curtea statuează că, potrivit jurisprudenței sale constante, puterea de lucru judecat ce însoțește deciziile Curții Constituționale se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție și se impun cu aceeași forță tuturor subiecților de drept (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 1018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 22 iulie 2010, Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, sau Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012).

În consecință, Senatul, precum și autoritățile și instituțiile publice aflate sub control parlamentar urmează să respecte întru totul atât considerentele, cât și dispozitivul prezentei decizii.

9. Având în vedere cele prezentate mai sus, Curtea Constituțională reamintește importanța principiului constituțional general al comportamentului loial, principiu care derivă din prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție și este garantat de alineatul 5 al aceluiași articol constituțional; în consecință, Curtea constată că revine, în principal, autorităților publice sarcina de a-l aplica și respecta în raport cu valorile și principiile Constituției, inclusiv față de principiul consacrat de art. 147 alin. (4) din Constituție referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor instanței constituționale (a se vedea, cu privire la înțelesul principiului comportamentului loial al autorităților publice, Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 6 noiembrie 2009, Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 12 noiembrie 2010, Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, sau Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012).

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție, al art. 1, 3, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 38/2012 privind înființarea Comisiei de anchetă privind abuzurile semnalate în activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile publice în cazul votului de la referendumul din 29 iulie 2012, formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senat, în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 1 noiembrie 2012 și la ea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Servicii Energetice Dobrogea” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A.

Având în vedere prevederile Legii nr. 308/2008 pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie și în conformitate cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 869/2001 privind organizarea și funcționarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, republicată, cu modificările ulterioare,

luând în considerare prevederile Hotărârii Guvernului nr. 760/2010 privind înființarea societăților comerciale „Servicii Energetice Banat” — S.A., „Servicii Energetice Dobrogea” — S.A., „Servicii Energetice Moldova” — S.A., „Servicii Energetice Oltenia” — S.A. și „Servicii Energetice Muntenia” — S.A. prin reorganizarea Societății Comerciale Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrica Serv” — S.A.,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare a Societății Comerciale „Servicii Energetice Dobrogea” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A., precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare,

în temeiul prevederilor Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 180 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Servicii Energetice Dobrogea” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A., având sediul în municipiul Constanța, str. General Manu nr. 77, județul Constanța, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu nr. J13/2651/25.11.2011, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada de privatizare, administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat prin ordin de către ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri.

(2) Conținutul mandatului special prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, atribuțiile prevăzute în cuprinsul prezentului ordin.

(3) În funcție de concluziile privind situația economico-financiară a societății, în mandat se vor specifica și măsurile excepționale care trebuie luate la societatea comercială, cu referire la:

- a) divizări, fuziuni, vânzări de active;
- b) aplicarea unor programe de restructurare cu/sau fără reducere de personal;
- c) externalizări/transferuri de activități și/sau active cu caracter social;
- d) conversia în acțiuni a unor creanțe certe, lichide și exigibile;
- e) respectarea disciplinei economico-financiare și a graficelor de reeșalonare a datoriilor restante către furnizorii de servicii;
- f) orice alte măsuri care să ducă la eficientizarea activității societății/sporirea atractivității societăților comerciale la privatizare.

(4) Mandatul va cuprinde, fără a se limita la acestea, următoarele măsuri și acțiuni necesare a fi întreprinse:

- a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu prioritate asupra următoarelor:

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) notificarea tuturor creditorilor bugetari în vederea neînceperii/suspendării de către aceștia a oricăror măsuri de executare silită împotriva societății comerciale, în conformitate cu prevederile art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare;

c) solicitarea către autoritățile administrației publice centrale și autoritățile administrației publice locale de a elibera certificatele de obligații bugetare necesare acordării facilităților prevăzute de Legea nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitarea către furnizorii de utilități privind reeșalonarea datoriilor restante, întocmirea de grafice de reeșalonare a datoriilor restante, adoptarea măsurilor necesare pentru respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

e) respectarea disciplinei economico-financiare, prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a societății comerciale, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Servicii Energetice

Dobrogea” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A. încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, în situația privatizării societății comerciale, sau la data stabilită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri.

p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Gelu-Ștefan Diaconu,
 secretar de stat

București, 15 noiembrie 2012.
 Nr. 2.483.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Servicii Energetice Moldova” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A.

Având în vedere prevederile Legii nr. 308/2008 pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie și în conformitate cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 869/2001 privind organizarea și funcționarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, republicată, cu modificările ulterioare,

luând în considerare prevederile Hotărârii Guvernului nr. 760/2010 privind înființarea societăților comerciale „Servicii Energetice Banat” — S.A., „Servicii Energetice Dobrogea” — S.A., „Servicii Energetice Moldova” — S.A., „Servicii Energetice Oltenia” — S.A. și „Servicii Energetice Muntenia” — S.A. prin reorganizarea Societății Comerciale Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrica Serv” — S.A.,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare a Societății Comerciale „Servicii Energetice Moldova” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A., precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare,

în temeiul prevederilor Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 180 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Servicii Energetice Moldova” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A., având sediul în municipiul Bacău, str. Arcadie Șeptilici nr. 2M, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu nr. J04/1240/2011, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada de privatizare, administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat prin ordin de către ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri.

(2) Conținutul mandatului special prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, atribuțiile prevăzute în cuprinsul prezentului ordin.

(3) În funcție de concluziile privind situația economico-financiară a societății, în mandat se vor specifica și măsurile excepționale care trebuie luate la societatea comercială, cu referire la:

- a) divizări, fuziuni, vânzări de active;
- b) aplicarea unor programe de restructurare cu/sau fără reducere de personal;
- c) externalizări/transferuri de activități și/sau active cu caracter social;

d) conversia în acțiuni a unor creanțe certe, lichide și exigibile;

e) respectarea disciplinei economico-financiare și a graficelor de reeșalonare a datoriilor restante către furnizorii de servicii;

f) orice alte măsuri care să ducă la eficientizarea activității societății/sporirea atractivității societăților comerciale la privatizare.

(4) Mandatul va cuprinde, fără a se limita la acestea, următoarele măsuri și acțiuni necesar a fi întreprinse:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu prioritate asupra următoarelor:

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) notificarea tuturor creditorilor bugetari în vederea neînceperii/suspendării de către aceștia a oricăror măsuri de

executare silită împotriva societății comerciale, în conformitate cu prevederile art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare;

c) solicitarea către autoritățile administrației publice centrale și autoritățile administrației publice locale de a elibera certificatele de obligații bugetare necesare acordării facilităților prevăzute de Legea nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitarea către furnizorii de utilități privind reeșalonarea datoriilor restante, întocmirea de grafice de reeșalonare a datoriilor restante, adoptarea măsurilor necesare pentru respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

e) respectarea disciplinei economico-financiare, prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a societății comerciale, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Servicii Energetice Moldova” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A. încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, în situația privatizării societății comerciale, sau la data stabilită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri.

p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Gelu-Ștefan Diaconu,
secretar de stat

București, 15 noiembrie 2012.
Nr. 2.484.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Servicii Energetice Banat” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A.

Având în vedere prevederile Legii nr. 308/2008 pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie și în conformitate cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 869/2001 privind organizarea și funcționarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, republicată, cu modificările ulterioare,

luând în considerare prevederile Hotărârii Guvernului nr. 760/2010 privind înființarea societăților comerciale „Servicii Energetice Banat” — S.A., „Servicii Energetice Dobrogea” — S.A., „Servicii Energetice Moldova” — S.A., „Servicii Energetice Oltenia” — S.A. și „Servicii Energetice Muntenia” — S.A. prin reorganizarea Societății Comerciale Filiala de Întreținere și Servicii Energetice „Electrica Serv” — S.A.,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare a Societății Comerciale „Servicii Energetice Banat” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A., precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare,

în temeiul prevederilor Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 180 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Servicii Energetice Banat” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A., denumită în continuare *societatea comercială*, având sediul în municipiul Timișoara, str. Pestalozzi nr. 3—5, județul Timiș, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu nr. J35/2601/2011, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada de privatizare, administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat prin ordin de către ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri.

(2) Conținutul mandatului special prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, atribuțiile prevăzute în cuprinsul prezentului ordin.

(3) În funcție de concluziile privind situația economico-financiară a societății, în mandat se vor specifica și măsurile excepționale care trebuie luate la societatea comercială, cu referire la:

- a) divizări, fuziuni, vânzări de active;
- b) aplicarea unor programe de restructurare cu/sau fără reducere de personal;
- c) externalizări/transferuri de activități și/sau active cu caracter social;
- d) conversia în acțiuni a unor creanțe certe, lichide și exigibile;
- e) respectarea disciplinei economico-financiare și a graficelor de reeșalonare a datoriilor restante către furnizorii de servicii;
- f) orice alte măsuri care să ducă la eficientizarea activității societății/sporirea atractivității societăților comerciale la privatizare.

(4) Mandatul va cuprinde, fără a se limita la acestea, următoarele măsuri și acțiuni necesar a fi întreprinse:

- a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu prioritate asupra următoarelor:

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) notificarea tuturor creditorilor bugetari în vederea neînceperii/suspendării de către aceștia a oricăror măsuri de executare silită împotriva societății comerciale, în conformitate cu prevederile art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare;

c) solicitarea către autoritățile administrației publice centrale și autoritățile administrației publice locale de a elibera certificatele de obligații bugetare necesare acordării facilităților

p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Gelu-Ștefan Diaconu,

secretar de stat

București, 15 noiembrie 2012.

Nr. 2.485.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.925/2005

În baza prevederilor art. 22 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 94 alin. (2) lit. g) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.753/2011 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii în sistemul național de învățământ, cu modificările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 29 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.925/2005, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 135 va avea următorul cuprins:

„Art. 135. — Elevii au dreptul să se transfere de la o unitate la alta, de la o filieră la alta, de la un profil la altul, de la o specializare/calificare profesională la alta, de la o formă de învățământ la alta, în conformitate cu prevederile prezentului regulament și ale regulamentului intern al unității de învățământ la care se face transferul. Transferul se face cu avizul consultativ al consiliului de administrație al unității de la care se face transferul și cu aprobarea consiliului de administrație al unității la care se face transferul.”

2. Articolul 148 va avea următorul cuprins:

„Art. 148. — Transferul elevilor în timpul anului școlar se poate efectua, în mod excepțional, cu respectarea prevederilor art. 136—145, în următoarele situații:

prevăzute de Legea nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitarea către furnizorii de utilități privind reeșalonarea datoriilor restante, întocmirea de grafice de reeșalonare a datoriilor restante, adoptarea măsurilor necesare pentru respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

e) respectarea disciplinei economico-financiare, prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a societății comerciale, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Servicii Energetice Banat” — S.A. — filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „ELECTRICA” — S.A. încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, în situația privatizării societății comerciale, sau la data stabilită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri.

a) la schimbarea domiciliului părinților într-o altă localitate, respectiv într-un alt sector al municipiului București;

b) la recomandarea de transfer eliberată pe baza unei expertize medicale efectuate de direcția de sănătate publică;

c) la/de la învățământul de artă sau sportiv;

d) de la clasele de învățământ liceal la clasele de învățământ profesional;

e) de la învățământul intensiv sau bilingv la celelalte profiluri;

f) în alte situații excepționale, cu aprobarea consiliului de administrație al inspectoratului școlar.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, Direcția generală resurse umane și rețea școlară națională, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Ecaterina Andronescu

București, 7 noiembrie 2012.

Nr. 6.152.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

privind desemnarea reprezentanților Autorității Electorale Permanente în oficiile electorale constituite la nivelul sectoarelor municipiului București pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului din anul 2012

Având în vedere prevederile art. 16 alin. (6) și (9) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 65 alin. (4) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se desemnează reprezentanții Autorității Electorale Permanente în oficiile electorale constituite la nivelul sectoarelor municipiului București pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului din anul 2012, potrivit listei prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Ana Maria Pătru

Contrasemnează:
Vicepreședinte,
Dan Vlaicu
Vicepreședinte,
Marian Muhuleț

București, 19 noiembrie 2012.
Nr. 11.

ANEXĂ

**LISTA REPREZENTANȚILOR AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE
desemnați în oficiile electorale constituite la nivelul sectoarelor municipiului București pentru alegerea
Camerei Deputaților și a Senatului din anul 2012**

1. Oficiul electoral al sectorului 1 — Necula Alina	4. Oficiul electoral al sectorului 4 — Vintileanu Ruxandra
2. Oficiul electoral al sectorului 2 — Preoțescu Mircea	5. Oficiul electoral al sectorului 5 — Pârle Liliana
3. Oficiul electoral al sectorului 3 — Călin Larisa	6. Oficiul electoral al sectorului 6 — Ghiță Adriana

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL
PENTRU ALEGEREA CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI A SENATULUI DIN ANUL 2012

HOTĂRÂRE

pentru interpretarea dispozițiilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Având în vedere faptul că din prevederile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc că membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare, precum și persoanele însărcinate cu menținerea ordinii votează la secția la care își desfășoară activitatea doar dacă domiciliază pe raza aceluiași colegiu uninominal în care se află secția de votare respectivă și sunt arondați, conform domiciliului, în altă secție de votare a aceluiași colegiu uninominal, nu rezultă în mod expres tipul de colegiu uninominal la care se face referire,

luând în considerare faptul că din dispozițiile Legii nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că între alegători și aleșii acestora trebuie să existe o legătură directă, concretizată prin faptul că, în țară, alegătorii votează numai în colegiul uninominal unde își au domiciliul,

ținând cont de dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare, care statuează că întotdeauna un colegiu uninominal pentru alegerea Senatului este format dintr-un număr întreg de colegii uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților, întregi și alăturate, din cadrul aceleiași circumscripții electorale, în temeiul art. 15 alin. (4) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Biroul Electoral Central h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare, precum și persoanele însărcinate cu menținerea ordinii votează la secția la care își desfășoară activitatea, după înscrierea lor în lista electorală suplimentară, dacă este cazul, doar dacă domiciliază pe raza celui colegiu uninominal pentru Camera

Deputaților în care se află secția de votare respectivă și sunt arondați, conform domiciliului, în altă secție de votare a aceluiași colegiu uninominal pentru Camera Deputaților.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
judecător **Paula Pantea**

București, 20 noiembrie 2012.

Nr. 6H.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

